

Diplomová práce se zabývá jedním ze způsobů dědění, a to dědění ze závěti. Závěť je dle zákona č. 89/2012, občanského zákoníku, jedním z pořízení pro případ smrti. Mezi pořízení pro případ smrti dle citovaného zákona patří kromě závěti, dědická smlouva a dovětek. Zůstavitel jejich prostřednictvím uplatňuje svoji vůli.

Cílem práce je popsat současnou podobu dědění ze závěti v účinné právní úpravě se zaměřením na fakultativní náležitosti závěti.

Práce je rozdělena do šesti kapitol. Úvodní kapitola se zabývá dědickým právem, a to nejprve obecně, následně jsou vymezeny předpoklady vzniku dědického práva, a poté další dědické tituly v účinné právní úpravě.

Ve druhé kapitole se nachází krátký exkurz do římského práva. V podkapitolách jsou uvedeny jednotlivé druhy testamentů v římském právu, testamentární způsobilost, posloupnost proti testamentu, a také zrušení a neplatnost testamentu.

Třetí kapitola se týká samotného dědění ze závěti, je rozdělena do osmi podkapitol. V první podkapitole je vymezen pojem závěti. Další dvě podkapitoly se věnují pořizovací způsobilosti a účinkům omylu. Forma závěti je vymezena ve čtvrté podkapitole. V páté podkapitole se klade důraz na vedlejší doložky v závěti. Šestá podkapitola je věnována zrušení závěti, a to pořízením závěti nové nebo odvoláním závěti. V sedmé podkapitole je upravena problematika rozdělení pozůstalosti v závěti, je zde věnována pozornost uvolněnému podílu, náhradnictví a svěřenskému nástupnictví. Evidenci právních jednání pro případ smrti se zabývá osmá podkapitola.

Kapitola čtvrtá je zaměřena na ochranu nepominutelného dědice. Je rozdělena do čtyř podkapitol, které se zabývají pojmem nepominutelného dědice, povinným dílem, vyděděním a negativní závětí, a dále také ochranou nepominutelného dědice.

Pátá kapitola je věnována institutu dovětku.

V šesté kapitole je provedeno komparativní srovnání se zahraniční právní úpravou závěti, a to právní úpravou německou. Jsou zde vymezeny i instituty, které česká právní úprava nezná.